Ч. 10 — Субота 15 (27) січня 1900. — Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Страйк робітників в копальнях вугля. — Закон о побільшеню фльоти в німецкім парляменті. — Абдикация хіньского цісаря. — Полуднево-африканьска війна).

Комітет німецких послів на ческий сойм відбув вчера нараду і видав комунікат, в котрім заявляє що годить ся одноголосно на іменоване послів Функого, Перґельта, Нічого і Русса членами угодової комісиї. Пятим членом, котрого іменувала управа німецких сторонництв єсть пос. Епінґер. Тимчасом угодова конференция, котра після послідних вістий має зібрати ся дня 5. лютого, стрічає чим раз нові перепони. Чехи жадають тепер рішучо, щоби конференциї для Чехії і Моравн були спільні, натомість Німці жадають подїлу конференциї на ческу і моравску.

Страйк углекопів обіймив майже всї копальні в Австриї, так що єго розширене майже неможливе, бо крім кількох менших копалень в західній Чехії і кількох закопів в Оcтраві, де працює дуже мале число робітників, робота всюди завішена. Кождої хвилї і та решта може прилучити ся до страйку. Тепер страйкує: В окрузї копальнянім Острава-Карвін до 25.000 робітників, в західній і північно-західній Чехії 18.000, в Клядні 10.000, разом 53.000 людий. Між страйкуючими панує взірцева солідарність.

Для полагоджуваня спорів між робітниками а фабрикантами, закон покликує полюбовні уряди. В многих ревірах властителї копалень цілком не приступили до тих урядів, за що урядова Prager Ztg. зганила їх. Правительсво старає ся о те, аби ті уряди уконституовали ся та щоби їх виділи вибрали предсїдателїв. Намістник Чехії старає ся намовити властителїв копалень, аби залишили обструкцию против тих урядів. Однако ледви чи дасть ся зломити упір властителїв. Они потерпають, що коли ті уряди будуть рішати в теперішнім їх спорі з робітниками, робітники готові хоч в части виграти, а они рішили не попустити анї на волос. Правительство, котре хоче взяти справу в свої руки, буде мати тяжку роботу. — Міністер судівництва бар. Спенс-Боден, що перебуває від передвчера в Моравскій Остраві, конферував з ріжними особами і приймав між иншими також провідника страйкового комітету Шлехта та пос. Дашиньского. Нинї відбуде ся засїдане директорів копалень в Моравскій Остраві, котрі на вчерашних зборах у Відни ухвалили не спиняти дїяльности мирового уряду в Остраві.

Німецке правительство внесло вчера в парляменті закон о будові цілої другої всеньої фльоти, в такій самій силї, як єї має Німеччина нинї, а відтак о помноженю кораблїв, призначених до заграничної служби о 13 крайсерів. Будову тої фльоти розложено до 1916 року. Крім того жадає правительство, щоби парлямент ухвалював кождого року по 11 мілїонів більше на фльоту.

В Пекинї видав сими днями цїсар хіньский едикт, оповіщуючий, що задля слабого здоровля цісар не буде вести справ держави, лише цїсарева вдова в імени сина, малолїтного кн. Туана, іменованого наслїдником престола. З едикту виходить, що цїсарева хоче цїсаря приневолити до уступленя з початком хіньского нового року.

З театру війни одержало мініcтерство війни в Льондонї дуже важну телеґраму. Именно доніс ґен. Буллер, що войска ґенер. Уоррена взяли в ночи на второк сильно укріплені становища Бурів на горі Спіснекоп і вигнали звідтам залогу ворога. Анґлїйцї задержали ті становища мимо дуже сильного огня бурскої артилериї. Страти анґлїйских войск великі. Ґен. Вутґат небезпечно ранений. Ґен. Уоррен гадає, що Бури не будуть могли удержати ся на своїх становищах.

Новинки.

Львів дня 26-го січня 1900.

Редакция і адміністрация „Народної Часописи" містить ся тепер в бюрах „Gazet-и Lwowsk-oї" в каменици ч. 12 улиця Чарнецкого на II-ім поверсї і туди треба адресувати всякі письма.

10)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Той котрого так подивляли, називав ся Барт'я,[1]) син помершого а брат пануючого великого короля перского, і завдячував природї все, чого лиш двайцятьлїтне серце може собі бажати.

Зпід синього і білого турбана, котрим була обвита єго тіяра, виставало єго густе золотисто біляве волосе буйними кучерами, а в синих єго очах сьвітило ся житє, веселість; доброта і зуховатість, ба вухвалість, благородне лице, покрите ще лиш мошком виростаючої бороди годило ся для долота якого грецкого артиста, а струнка, низиста стать зраджувала велику силу і зручність. Так само великою як єго краса, була й пишнота єго одїня. По середині тіяри, яку мав на собі, красувала ся велика зьвізда з диямантів і туркусів. Єго верхна риза, що сягала єму аж понизше колїн, з тяжкого білого, золотом тканого брокату, була оперізана поясом синьої і білої краски (барви перского королївского дому). На нїм висїв короткий золотий меч, котрого ручка і похва були раз коло разу виложені білими опалями і синими туркусами. Вузкі, тїсно коло кісток пристаючі до ноги штани, з такого самого золотого брокату як верхна риза, крили ся в коротких ясно-синих скіряних черевиках.

Здоровенні голі рамена, котрі видко було з довгих і широких рукавів верхної одежи, мали на собі кілька дорогоцінних нараменників украшених дорогими каменями. З тонкої шиї звисав єму золотий лянцух аж на високо зводисті груди.

Коли той молодець вискочив на беріг, вийшов за ним Дарій, син Гістаспа, знатний молодий Перз з королївского роду, подібний до Барт'ї і лиш малощо не так богато убраний. Третий, що вийшов, то був старик в сивим як молоко волосем, в котрого ввічливо поважнім лици пробивала ся лагідність дитини, досьвід старого чоловіка і дух мужчини. Він мав на собі довгу, пурпурової краски ризу з рукавами і новті лідийскі чоботи. Цїла єго особа робила вражінє найвисшої смирности, а мимо того сей простенький собі старик був перед лїтами чоловіком, котрому свого часу всї завидували, і котрого іменем сьвіт не перестане називати найбогатших між людьми. То був Крезос, скинений з престола король лїдийский, котрий тепер жив яко приятель і дорадник на дворі Камбізеса і супроводив молодого Барт'ю яко єго ментор [2]) до Єгипту.

Псамтік зійшов сходами на долину на стрічу прибувшим. Він старав ся уложити своє жовтаве строге лице до ввічливого усьміху. Достойники, що пішли за ним, склонили ся перед чужинцями майже до землї, спускаючи руки, щоби звисали охляло в долину. Перзи зложили руки наохрест на грудех і кинулись перед наслїдником простола на землю. Коли скінчили ся перші церемониї, поцїлував Барт'я звичаєм своєї вітчини, а на диво всего народу котрий щось такого ще не видів, жовте лице єгипетского королевича, котрий аж легко стряс ся, коли нечисті уста чужинця єго дотулили ся, та пішов з своїми проводирями до чекаючих вже носилок, щоби дати ся занести до помешканя призначеного для него і для єго товаришів в королївскім замку в Саіс.

Часть народу побігла за чужинцями; але більша часть видців лишила ся на місци, бо знали, що побачать ще неодно таке, чого ще нїколи не виділи.

— Чи кортить тебе бічи за тими пристроеними малпами та другими дїтьми Тіфо-

[1]) Той Барт'я звістний більше під іменем Смердіса. Длячого Греки так єго називали, не знати. В клинових письмах в Бізітуна або Беґістана називає ся він Барт'я або Бардія; по вавилоньски Барція.

[2])Ментор — називав ся приятель Одіссея, котрому сей вибираючи ся в дорогу до Трої, віддав в опіку свій дім і свого сина Телемаха, а котрий був учителем того Телемаха. Богиня Атина прибравши вид того Ментора, супроводила Телемаха, коли той вибрав ся в дорогу шукати свого батька. Від сего Ментора звемо нинї „ментором" чиєгось учителя, наставника або дорадника.

— **Краєва рада шкільна**, котра орудує видавництвом руских книжок для народних шкіл (друк тих книжок має Наук. Товариство ім. Шевченка) предложила міністерству просьвіти до затвердженя знижку цін тих книжок. А іменно будуть коштувати: Вел. катехізм 40 кр. замість 44 кр.; Школа народна ч. І. т. є. Буквар 20 кр. зам. 25 кр.; Руска читанка виділова 70 кр. зам. 80 кр.; Граматика Коцовского і Огоновского 25 кр. зам. 30 кр. Школа народна ч. ІІ. 25 кр. зам. 30 кр.; Школа народна ч. ІІІ. 40 кр. зам. 50 кр., Школа народна ч. IV. 50 кр. зам. 55 кр.; Школа народна ч. V. (для доповняючої науки) 70 кр. зам. 90 кр.; Рахунки 5 кр. зам. 6 кр. Тим способом рада шкільна вволила підношеному нераз бажаню, щоби шкільні книжки були дешевші, за-для успішнійшого ширеня просьвіти між народними масами.

— **Надзвичайні загальні збори „Філії руского товариства педаґоґічного“ в Станиславові** відбудуть ся дня 1 н. ст. лютого с. р. в комнатах „Руской Бесіди“ (ул. Собіского ч. 18) о 4-ій годині пополудни, на котрі так Вп. членів, як і других щирих патріотів руских сердечно запрошує *Виділ*.

— **Фальшиві 20-сотиківки** появились у Львові. Львівска поліция переловила вже кілька фальсифікатів, послідний раз ві второк. Удало ся виcлідити, що послідний фальсифікат походив з торговлі Йосифа Чачкеса при улици Сонічній. Фальсифікати незвичайно подібні до правдивих монет, так, що дуже трудно їх відрізнити. Лише метал єсть иншиЙ та о много дешевший, так. що фальшівники можуть мати значний заробок.

— **Виділ читальні „Просьвіти“ в Немирові** по мисли §. 50 е) м) статута товариства „Просьвіти“ устроює в своїй читальняній комнаті в домі коло церкви в Немирові дня 8. лютого с. р.: І) о 12 годині в полудне для всїх приступне просьвітно господарске віче з таким порядком: 1) о. Ем. Гриневецкого реферат з рільництва і дискусия, 2) о. І. Кипріяна реферат: Наші просьвітно економічні змаганя і дискусия, 3) внесеня вічовиків, — ІІ. По вічу в півтора години послідують на дохід читальні за платним вступом декляматорскі вокально-сценічні вечерниці з такою програмою: 1) „Наша доля“, баритоновий сольо-спів відспіває Теодор Скороденьский член читальні; 2) „Ніч Вифлеємска“ сценічна ораторня І. Я. Луцика в 4 діях, відограють члени читальні; 3) „До хліборобів“, вірш Марка Мурави, виголосить перед ІІ. дією „Ночи Виф.“, чит. Василь Дідух; 4) „Випяюй, олово не вадить!“ або пригода двох жидів з рушницею, сценічна репродукция вiршу Степана Руданьского, виконають перед III. дією „Ночи Вифл.“ члени чит. Петро Осьмак і Гринь Смокорівский, 5) „Бородатий хусит“, Ст. Руданьского, виголосить перед IV. дією „Ночи Вифл.“ член чит. Осьмак.

— **Вечерок з танцями** заходом Товариства слухачів політехніки „Основа“ відбудо ся дня 22-го лютого у великий сали „Народ. Дому“ у Львові, під протекторатом Професорів панів Богдана Мариняка і др Евстахія Болощака. Початок о год. 9 вечером. Білєти по 4 корони і родині (3 особи) по 9 Кор. (лише за запрошеном) дістати можна в „Основі“ ул. Сикстуска 33 а вечером дня 22. лютого при касі. Стрій для пань народний або вечерковий, для панів б. левий. Іменем Комітету молодежи запрошують: *Я. Ю. Стефанович, Фр. Тузяк і Р. Дудиньский*.

— **Віче орґаністів з Галичини і Буковини** відбуде ся у Львові дня 30 с. м. в сали товариства „Jedność“ (ул. Піша ч. 1), почавши від 8-ої години рано. Комітет запросив також виділи товариств дяківских до участи дяків в сім вічу.

— **Огні.** В Закопанім згорів оногди гарний, двоповерховий дворець татряньский званий „касином“. В ночи відбував ся там баль служби, а рано при гашеню ламп занали ся через неосторожність панного служачого деревяні меблї, огонь перенїс ся на стелю і цїлий будинок пішов з димом. Шкода звиш 30.000 зр., була обезпечена.

— **Дуга в зимі.** Рідке з'явище природи, дугу в зимі було видко у Відни дня 23-го с. м. о 11-ій годині перед полуднем. До пів до 11-ої години того дня була понад Віднем густа мрака, відтак настав дощ, котрий однакож не довго падав. Відтак на полудневім всходї засьвітило сонце. Нараз на північнім заході, в стороні як Каленберґ і Леопольдсберґ показала ся прекрасна дуга, що піднимала ся понад обома тими горами, а що ті гори, як краї т. зв. Віденьского лїса вкриті були снігом, то дуга представляла чудово красні рамці до великого простора снїгового. З'явище то тревало пів години. Дуга відтак щезла, а о пів до 2-ої години появила ся понад містом друга ще красша.

— **Велика зґуба.** П. Лев Турчаньский, старший комісар скарбовий, котрий ві второк приїхав з Товмача до Черновець, загубив там 5.900 зр. в хвили коли висїдав з ваґона в Черновцях.

— **Електричний кондуктор.** Один віденьский інжинїр звертає увагу на то, що кондуктори на електричній зелїзници, яку заведено у Відни, можуть також бути електричними і тим стати ся небезпечними для слабосильних осіб а бодай добре їх налякати. Коли той інжинїр міняв оногди гроші у кондуктора від електричної зелїзниці, і той витягнув руку до него, перескочила сила електрична з кондуктора через руку на інжинїра і таки добре ним потрясла. Причина сего, що і кондуктор на електричнім трамваю може стати електричним, єсть проста. Віз на котрім стоїть кондуктор має сильні побічні сполученя, коли же віз намокне, і змокнуть чоботи кондуктора, то електрика переходить і в него; кондуктор стає електричним. Щоби з сего не було коли якої нещасливої пригоди, радить згаданий інжинїр, щоби кондуктори на електричних трамваях убирали ґумові кальоші підчас слоти.

— **Готова бути повінь.** З ріжних сторін доносять, що крига на ріках пускає і заносить ся на повінь. В послідних днях так потеплїло, що не лиш у нас але й в инших краях снїги топлять ся. Вода в Дунаю коло Шердінґ прибула на кілька метрів високо, а у Відни лагодять ся вже на повін. То само доносять і з Кракова. Понизше Кракова сперла ся крига на Вислі так, що піднялa ся на 6 метрів високо. В наслїдок того вода в ріці піднялa ся під Краковом майже на півчетверта метра високо і єсть обава повени, тим більше, що вода заєдно прибуває. Та й на Днїстрі крига рушає ся.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 26 січня. Neue fr. Presse доносить, що Чехи не упирають ся вже при тім, аби конференция була однопільна і годять ся на єї поділ на ческу і моравску.

на [3])? — спитав невдоволений слуга сьвятинї якогось честивого саітского кравця. — Я тобі кажу, Пугоре, та й старший єрей то казав, що тоті зайди принесуть чорному краєви лиш нещастє! Де то поділи ся давні добрі часи, коли ніякий чужинець, котрому було миле жите, не важив ся ступити на египетску землю! Тепер на наших улицях повнїсько мантивих Євреїв [4]) а особливо тих безвстидних Еллинів, боги би їх побили! Ось диви ся, то вже третє судно повне чужинців. Та чи знаєш, хто тоті Перзи? Старший єрей казав, що в цїлій їх державі, котра так велика, як половина сьвіта, нема анї одної сьвятинї для богів, а мумії своїх померших, замість справити їм красний похорон, кидають псам та стервякам [5]).

Кравець зробив знак великого здивованя і висказав ще більше обурене а відтак показав пальцем на сходи і сказав:

— По тій правдї як Горус Тіфона нищить, он там вже з шестої лоди виходять чужинцї!

— От біда на сьвітї! — зітхнув слуга сьвятинї — чи не на таке виходить, що то іде цїле войско. Амазіс буде так доти робити, доки аж чужинцї не скинуть его з престола та не виженуть з краю, а нас бідних, як колись тота пошесть Гіксоси [6]) та чорні Етіопцї не станутъ гнобити і обдирати.

Сема барка! — відозвав ся кравець.

— Аби мене так покарала моя володітелька Неіт, велика богиня з Саіс, — став нарікати слуга сьвятинї, — коли я розумію, що той король робить. Три наборові барки вислав він по пакунки і службу перского посольства до того богами проклятого затрового Навкратіс; але замість тих трех треба було аж вісїм суден, бо тоті богохульцї і зневажники мерців привезли з собою не лиш кухонні знаряди, пси, конї, вози, скринї, коші та пакунки але ще й цїлу череду слуг [7]) везли тисячі миль далеко аж сюди. Межи ними мають бути такі люди, котрі нічо більше не роблять, лиш плетуть вінцї та лагодять масти. Та й своїх сьвященників, котрих називають Маґами, привезли з собою. Я би хотїв лиш знати, на що їм тих дармоїдів? На що сьвященика, де не знають богів і сьвятинь?

* * *

Старенький египетский король Амазіс приняв перске посольство з цїлою властивою єму щиростию зараз по его приїздї. — В чотири днї опісля, залагодивши свої справи, якими що дня зрана без виїмки занимав ся, вийшов він зі старим Крезусом на прохід до замкового города, підчас коли другі Перзи в супроводі наслїдника престола поплили Нїлем до Мемфіс.

Город замковий, подібний, як у Родописи, лиш що по королївски величавий, був коло королївскої палати, положеної на горбі в північно західній части міста.

Оба старики посїдали собі в тїни розлогої сікомори недалеко величезного басену з червоного ґраніту, в котрім крокодилї з чорного базальту пускали з широко отворених пащ великі струї чистої води.

Скинений з престола король, о кілька лїт старший від сидячого побіч него могучого володїтеля, виглядав все-таки здоровійше і сильнійше як тамтой. Амазіс, що був високого

[3]) Тіфон, по египетски Сет, був богом нещастя і всего злого. Первістно не був він в релїґійнім понятю Египтян таким на скрізь злим богом, а став ним здаєсь аж за Гіксосів. Образом всего злого була змия Апеп. Сет був богом війни і заразом богом заграницї. Після Плютарха походить від него всяка пристрасть, розлад, непостійність, неправда і глупота в души чоловіка. В однім папірусї називає ся він „всемогучим спустошником“. Зелїзо а особливо зелїзна зброя походять від него, а всї шкідливі зьвірята, всї шкідливі сили природи то его дїло. Єго улюбленими зьвірятами суть: упертий осел, пажерливий крокодиль і дик. Єго барвою єсть червона краска, длятого в дуже давних часах приношено єму на жертву рудих людий. Египтяни навіть і в далеко пізнїйших часах не любили рудих людий і обкидали їх болотом. Сета мальовано на образах з песьою головою або з головою крокодиля.

[4]) Египтяни називали жидів Євреями (Apuriu).

[5]) То правда. Перзи в тих часах не мали сьвятинь лиш олтарі, на котрих палили жертву, а своїх померших кидали псам і орлам стервякам. Нечистим трупам не вільно було занечищувати чисту землю, чистий огонь і чисту воду. А що ж було зробити з трупами? Они робили для них кладовища звані дахмами (Dakhma), виложені добре покітованими плитами і обведені шнурами доокола. Се значило тогди, що трупи не дотикають ся чистої землї і ніби висять на шнурах у воздусі, а пси і стервяки робили тогди своє.

[6]) Гіксосами звали ся якісь чужі володїтелї, що якийсь час панували в Египтї. Хто були они, того незнати, але що були, на то суть докази на египетских памятниках. В гробі корабельного полковника Агмесе в ель-Каб знайдено опис, як Египтияни здобували їх крiпость Абаріс від сторони суші і моря. Після Еберса були Гіксоси фенікійскими поселенцями, що осїли були в північній Дельтї. Они панували в Египтї 400 лїт. Чи так не знати, але то певна річ, що то не були жиди, як дехто здогадував ся. Египтяни прозивали Гіксосів „людьми пошести“. — Етіопцї панували в Египтї за трох своїх королїв. Послїдного з них Тягарка (в біблїї Тіргака) прогнано около 693 р. перед Христ.

[7]) Після Атенея було на дворі перского короля Дарія, коли его взяв в неволю македоньский король Александер, 277 кухарів, 29 кухтів, 17 боднарів, 70 сторожів від пивниць 40 людий, що робили всїлякі масти і 66 що плели вінцї.

Дрезно 26 січня. Кн. Фридриха шлезвиц-ко-гольштиньска, мати німецкої цісаревої, померла вчера перед полуднем.

Льондон 26 січня. Вість о побіді ґенер. Уоррена викликала на біржи значну підвишку курсів, особливо папери копалень пішли в гору.

Рим 26 січня. В цілій Італії лютить ся інфлюенца. В многих містах позамикано школи. В самім Римі занедужало більше як 30.000 осіб.

Переписка зі всіми і для всіх.

Просимо не присилати ані марок листових ані карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Заболотів над Прутом: Школа для сторожи скарбової есть у Львові на Сиґнівці. Курс в тій школі вже розпочав ся і потягне ся яких три або чотири місяці. Коли розпічне ся другий, того не знати, бо на то нема постанови; розпочинає ся тогди коли покаже ся потреба. Щоби бути принятим на той курс, треба насамперед бути принятим до сторожи фінансової. В таким случаю на тім курсі дістає ся повне удержанє, мундур і платню. Щоби же бути принятим, треба насамперед бути принятим до сторожи скарбової, а услівя принятя такі: Скінчений 17 рік житя, кілька кляс (бодай чотири гімназияльних або реальних) і відповідне здоровле. Поданя треба вносити або безпосередно до краєвої Дирекциї скарбової або через повітову дирекцию, а до поданя долучити: метрику, сьвідоцтва шкільні, сьвідоцтво здоровля від фізика повітового, сьвідоцтво моральности і позволенє від родителів або опікуна.— **Н. В. в З.:** Шкода Вашого заходу. Фотоґрафом не будете, хиба що покинете теперішнє своє занятє а возьмете ся лиш до самого фотоґрафованя і підете на практику до якого доброго фотоґрафа та купите собі всї тоті прилади, які до того потрібні. Що иншого бути фотоґрафом в фаху а що иншого лиш з аматорства, для забавки, для тих, що не мають що робити. Здає ся, що і ви купили собі такий аматорский апарат і тому вам особи не удають ся. Добрий прилад до фотоґрафованя може коштувати і кілька сот риньских, або й тілько що весь Ваш маєток — кілька тисячів зі всїми приборами. На то пустить ся лиш той, хто хоче бути фаховим фотоґрафом. Крім того треба ще знати ся на ретушованю і мати бодай початки науки рисунків. Найліпша фотоґрафія не вийде ніколи чисто а плями які на ній лишать ся або якісь браки треба при помочи тушу і пенелика затерти. З фотоґрафованя будинків, шкіл, каплиць і т. п. не будете мати ніякого хісна, бо того ніхто не купить, іменно же з таких, як у Ваших сторонах. Ні би то у Вас в селї або в Снятині чи денебудь суть такі славні будинки, щоби аж хтось мав охоту купувати фотоґрафії з них? Коли не умієте по німецки, то вже скорше може придав би ся Вам польский підручник, бо чей бодай трохи умієте по польски, з российского був би для Вас такий самий хсен як і з німецкого. Атже й ми, що учили ся колись по российски мусїли би нинї читаючи такий підручник, взати словар до руки. Не гадайте, що российска мова така сама як руска. То зовсім инша і єї треба насамперед учити ся, щоби можна користати з российских книжок. Ви би навіть прочитати по российски не потрафили. Польского підручника не знаємо, але можете довідати ся про него у п. Будковского, котрий держить склад фотоґрафічних приборів при улици Баторого у Львові ч. 26. Але найліпше, послухайте нашої ради і дайте собі спокій з фотоґрафованєм, бо будете лиш надармо тратити ся. — **Передплатник „Народ. Часоп.“:** 1) Всї асекурацийні товариства оперті на взаимности суть досить безпечні, але безвзглядної безпечности не знайдете нігде, бо преці всюди суть люди. Длятого найліпше асекурувати ся в краєвих товариствах, бо коли покаже ся потреба, не треба їздити кудись сьвітами, наймати собі заступників, ставати перед чужими судами і т. д. У нас в краю єсть одиноке краківске товариство, котре обезпечує єго на житє, а руске товариство асекурацийне „Днїстер“ приймає також асекурацию для него. Коли може у Вашій стороні, де близько єсть який аґент „Днїстра“, то підіть до него і попросїть, нехай Вам дасть „проспект і тарифу премій обезпечень на житє“, а коли нема, то напишіть до дирекциї товариства „Днїстер“ у Львові, Ринок ч. 10 II. поверх, залучіть марку на посилку і просіть о присланє проспекту і тарифи, а з тої книжочки обчислите собі все, чого Вам треба і довідаєте ся, в який спосіб можете обезпечувати ся на житє. Єсть кілька способів, а кождий має свою окрему тарифу. Ми не можемо дати Вам відповіди, бо не знаємо якого обезпеченя для Вас потреба і мусїли би хиба писати про всї, значить ся передруковувати цїлий проспект, а то преці годї. — 2) Камеральний побережник може бути принятий за возьного, о скілько на якусь посаду возьного не подадуть ся люди войскові, котрі мають першеньство, а що до літ служби, то вже треба би окремого рішеня на то і треба би подавати просьбу о почисленє. — **Мрійко:** 1) Кожда каса отже й почтова каса ощадности, скоро з неї не відбирає ся процентів, дочисляє проценти до капіталу а длятого дає процент від проценту. Почтова каса ощадности дає малий процент, бо лиш 3 від ста, але за то дає дуже велику вигоду і безпечність. Длятого кождий бідний чоловік повинен користати з почтової каси і там складати свої ощадности хоч би лиш марками або що тиждня по короні. — 2) Повість „Донька короля єгипетского“ буде значно довша як послїдна „О спадщину“, але за то й о много красша і дуже поучаюча. — Повість „О спадщину“ о скілько знаємо, подобала ся загально, а мимо того скажемо, що се зовсім не в повнім значіню взірцева повість. Ми єї помістили лиш длятого, щоби показати на ній, як писатель старає ся иноді всїлякими способами рвати читателя за нерви і не перебирає в способах, не зважає на неприродність, лиш має то одно на оці, щоби цікавити читателя і не дати єму віддихнути. Під сим взглядом повість удала ся дійстно знаменито, але автор все-таки видів здаєсь свої хиби і не мав відваги покласти свого імени. Повість вийшла длятого безіменно.— Отсе для Вашої цікавости. — (Дальші відповіди пізнїйше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора **Кирила Кахникевича**, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденцийних до відповіди.

росту, вже був похилив ся; єго сильне тіло спочивало на тонких ногах, єго правильне лице було повне зморщків. З єго малих сьвітячих очий виглядала сьвіжість духа, а на єго над міру повних губах проявляла ся заєдно якась черта пустої веселости, жартобливости а иноді й глуму. Низьке але широке чоло старика і єго велика красно зведена голова була доказом сили єго духа; змінлива краска єго очий казала здогадувати ся, що у сего рідкого чоловіка, котрий з простого вояка видобув ся аж на престол фараонів, есть дотеп і пристрасть. Єго бесїда була різка і остра, єго рухи, в противоложеню до статочности других членів єгипетского двору були майже хоробливо живі.

Постава єго сусїда видавала ся зовсїм повабною і достойною короля. По цїлій єго особі було видно, що він богато сходив ся з найліпшими мужами грецкого народу. Талес, Анаксімандер і Анаксіменес з Мілєту, Біяс з Прієни, Солон з Атин, Піттакус з Лєсбоса, найславнїйші еллиньскі мудреці були за ліпших часів в гостинї на дворі Крезуса в Сардесї. Єго повний чистий голос звучав побіч крикливого голосу Амазіса, як би чистий сьпів

— Скажиж менї щиру правду — відозвав ся фарао [8]) досить плавно по грецки — як подобає ся тобі Єгипет. Не знаю нікого, чий суд мав би для мене таку вартість як твій; бо насамперед ти знаєш майже всї народи і краї цїлого сьвіта, а відтак дозволили тобі боги перейти по цїлій драбинї щастя в гору і в долину; а потретє, ти не дармо був так довго першим дорадником наймогутнїйшого зі всїх королів. Я хотів би, щоби моя держава так тобі сподобала ся, щоби ти набрав охоти лишити ся яко мій брат при менї. Вір менї, Крезусе, ти вже давно був моїм приятелем, заким ще боги вчера перший раз показали тебе моїм очам!

— А ти моїм — перебив єму Лідиєць. — Я подивляю тебе задля твоєї відваги, з якою ти ставиш опір твому окруженю і умієш постояти за тим, що уважаєш за добре, я вдячний тобі за твою ласку, яку оказуєш моїм приятелям Єллинам, я уважаю тебе за мого своїка по щастю, бо і ти перебув все то благо і горе, яке лиш може подати житє чоловіка.

— З тою ріжницею—усьміхнув ся Амазіс на то, що ми не з одного кінця зачинали. Тобі дістало ся насамперед в участи добро, а відтак зло; у мене було противно; іменно, коли припущу — додав він надумуючи ся, — що менї з моїм теперішним щастєм добре.

— А я — відповів Крезус, — коли припущу, що страдаю від мого так званого нещастя.

— Або хиба може бути инакше по страті так великих маєтків?

— Хибаж то щастє в маєтках? — спитав Крезус. — Єсть же щастє взагалі яким маєтком? Щастє то лиш уява, чувство, яким завистні боги частїйше наділяють бідного, як могучого, котрого ясний погляд затемнюють величаві скарби, котрий завсїгди в поражках мусить кров проливати, бо він сьвідомий своєї сили, що може богато осягнути, завсїгди упадає в борбі о посїданє всего добра, яке хотів би мати, а ніколи не може осягнути.

Амазіс зітхнув і сказав: Хотів би я, щоби я міг не признати тобі правди; але коли спогадаю собі на мою минувшість, то мушу признати, що я від тої хвилї, котра менї принесла так зване щастє, розпочав і велику журбу мого житя.

(Дальше буде).

[8]) Фарао, по египетски pera̓a, значить дословно „великий дім“, титул подібний як н. пр. нинї „висока Порта“ у Турків.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

І Н С Е Р А Т И.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
приймає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всіх инших часописий приймає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся приймає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
приймає
О Г О Л О Ш Е Н Я
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“
може приймати абонент виключно лиш ся Аґенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту. Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.,** в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**
Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозинського під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).